## מאן דמתני לה ארישא כל שכן אסיפא –

# He, who applies it to the רישא, certainly applies it to the סיפא

### **OVERVIEW**

The משנה stated two cases, one by an אשת איש and one by a שבויה, that if the woman testified (and there were no עדים) that she was married and divorced, or משביתי וטהורה she is believed [but not if there are עדים that she was married or עדים she is believed [but not if there are עדים that she was married or משנה במה במה משנה concludes that if the עדים came after she remarried, the rule is א"א is not clear if this rule applies to both cases (of א"א and or not). The אמר און states that whoever maintains that this rule of אבויה משבויה or not). The שבויה states that whoever maintains that this rule of שבויה משבויה werle entire prohibition of a שבויה to a שבויה (מדרבנן או מדרבנן באון הבמים אם הנמים הוספות לא חבאות באון applies to the שבויה (of שבויה לא תצא applies to the עדים לא תצא (א"א applies to the שבויה (of שבויה if it applies to the א"א). Perhaps in the case of א"א we are even more lenient that by א"א.

-----

asks: תוספות

ואם תאמר מנא ליה -

And if you will ask, how does the גמרא assume that אסיפא ליש אסיפא ליש אסיפא לא מצי קאי<sup>1</sup> דאפילו באו עדים ואחר כך נשאת<sup>2</sup> לא תצא Perhaps the rule of אם משנשאת באו עדים לא תצא, cannot apply in the core in the case of עדים the rule may be that even if the עדים came first and then she married, nevertheless she is not required to leave her husband (the core), for by שבויה הקילו שבויה.

מוספות answers:

ולמאי דמפרש בסמוך⁴ לא ניסת ניסת ממש אתי שפיר -

And according to what the גמרא אוו shortly explain that the term ניסת (in the ruling of אם משנשאת באו עדים וכו' does not actually mean ניסת (but rather (even if) ניסת just permitted her to [re]marry), then it is properly understood. There is no difference between שבויה and יגרושה both cases if התירוה לינשא, she may

<sup>&</sup>lt;sup>1</sup> The inference of באו עדים לא עדים וואם is that if ואם משנשאת נשאת באו עדים ואח"כ נשאת מאו is that if באו עדים ואח"כ (necessarily) so.

 $<sup>^2</sup>$  They came after she testified בי"ד and בי"ד accepted her testimony (based on the פה שאסר).

<sup>&</sup>lt;sup>3</sup> See 'thinking it over' # 2.

 $<sup>^4</sup>$  On this אמר ממש וכו'; אמר מאת שאת לא אבוה דשמואל אבוה . See 'Thinking it over' # 3.

marry (even if באו עדים before she [re]marries) $^5$ , and if לא התירוה לינשא then the ruling is in both cases. $^6$ 

### **SUMMARY**

If we assume that in a case of א"א וגרושה אני she is not permitted to remain married if she remarried after the עדי אישות came, we can still maintain that in a case of נשביתי וטהורה אני she may remain married (to the כהן) even if she married after the עדי שבויה came. However if we maintain that by א"א וגרושה אני she may remarry even after the עדים came (as long as אני התירוה להנשא she rule would apply to נשביתי וטהורה אני.

### **THINKING IT OVER**

- 1. What did תוספות assume (in his question) would be the view of the one who is מתני לה אסיפא; what would be the דין in the רישא? $^7$
- 2. In his question, תוספות asserts that it is possible that the מאן דמתני ארישא is not מתני ארישא (because in the סיפא even if מתני אסיפא (באו עדים ואה"כ נשאת לא תצא א משנה even if א משני ואה"כ נשאת באו עדים לא ואם write the ruling of ואם משנשאת באו עדים לא after the משנה if it pertains only to the תצא משנה should have written it after the רישא, before the פיפא !
- 3. תוספות clearly states that לפי מה דמפרש לפי there is no question,  $^{10}$  so what is תוספות question? $^{11}$

 $<sup>^{5}</sup>$  See following תוספות ד"ה לא תצא.

<sup>&</sup>lt;sup>6</sup> It is self-understood that if the עדי שבויה came, before בי"ד accepted her testimony to permit her to remarry, that she is אסור to remarry, and if she did so, the rule would be אסור.

<sup>&</sup>lt;sup>7</sup> See (מהרש"א (הארוך).

<sup>&</sup>lt;sup>8</sup> See footnote # 3.

<sup>&</sup>lt;sup>9</sup> See ש"שר.

<sup>&</sup>lt;sup>10</sup> See footnote # 4.

<sup>&</sup>lt;sup>11</sup> See פנ"י.